

მოგონება

ეკატერინე ამირბეგოვა

ღვაწლმოსილი მედიკოსი

საქართველოს ორთოპედ-ტრავმატოლოგთა საზოგადოება ძლიერ დაამწუხრა მისი მხცოვანი, თვალსაჩინო წარმომადგენლის, ქვეყანაში ძვალ-სახსართა ქირურგიის ალორძინების პერიოდის ერთ-ერთი სულისჩამდგმელისა და ქტიტორის, ქალბატონ ეკატერინე ამირბეგოვას გარდაცვალებამ. მიუხედავად მისი მორჭმული ასაკისა, უზარმაზარი გულისტკივილია, როდესაც ამ ქვეყნიდან მიდიან მისებრი ადამიანები, რომლებიც, პირდაპირი

მნიშვნელობით, წარმოადგენდნენ მედიცინის ამ დარგის ისტორიას.

ქალბატონი ეკატერინე ამირბეგოვა დაიბადა 1921 წელს, თბილისის ძველ უბანში. დაწყებითი განათლება მიიღო რკინიგზის IV სკოლაში, რომლის დამთავრების შემდეგაც, 1938 წელს, ჩააბარა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სამკურნალო ფაკულტეტზე. 1941 წელს დაწყებული სამამულო ომის გამო 1942 წელს ვადაზე ადრე დაამთავრა ინსტიტუტი და საკუთარი ინიციატივით დაიწყო მუშაობა თბილისის სამხედრო საევაკუაციო ჰოსპიტალში, ექიმად. მან აქვე აირჩია სამომავლოდ ექიმისათვის ერთ-ერთი ყველაზე საპასუხისმგებლო და რთული დარგი მედიცინაში - ქირურგია.

ახალგაზრდა ექიმის თავდაუზოგავი შრომის შედეგად, უამრავი დაჭრილი და დასახიჩრებული ჯარისკაცი დაუბრუნდა ფრონტს, მისი უანგარო მზრუნველობისა და მკურნალობის დასაფასებლად, ომის დამთავრების შემდეგაც კი, მაშინდელი საბჭოთა კავშირის ყველა კუთხიდან ჩამოდიოდნენ საქართველოში ყოფილი მეზობლები დასტაქარისათვის მადლობის სათქმელად. სახელმწიფოებრივ დონეზე კი, მისი ღვაწლი დაფასდა მრავალი მედალითა და ორდენით. 1946 წლიდან მუშაობა განაგრძო სამხედრო ჰოსპიტლის ბაზაზე დაარსებული ტრავმატოლოგიისა და აღდგენითი ქირურგიის სამეცნიერო-კვლევით ცენტრში, ექიმ ორდინატორად, სადაც მოღვაწეობდა 1975 წლამდე. მას შემდეგ კი, ბატონ მერაბ მაჭავარიანთან ერთად დააფუძნა ბავშვთა ტრავმატოლოგიური განყოფილება, რომელსაც თვითონვე წარმატებით ხელმძღვანელობდა

სურათი 1. ქალბატონი ეკატერინე და მადლიერი პატარა პაციენტი

ათწლეულების მანძილზე. იშვიათად არგუნებს ცხოვრება ექიმს ისეთ პროფესიულ აქტივობასა და ხანგრძლივ ნაყოფიერი მოღვაწეობის შესაძლებლობას, როგორც ჰქონდა ქალბატონ ეკატერინეს, თითქმის 90 წლის ასაკამდე.

მის აქტივში არამარტო ათასობით გადარჩენილი სიცოცხლეა, არამედ პრაქტიკულ საქმიანობასთან ერთად, მუხლჩაუხრელი სამეცნიერო-პედაგოგიური საქმიანობის შედეგია მისი აღზრდილი ქართველი ორთოპედ-ტრავმატოლოგების მრავალი თაობა

იმ უამრავ ვილდოთა შორის, რომლითაც დაფასებული იყო ქალბატონი ეკატერინეს შრომა, განსაკუთრებულია ღირსების ორდენი.

ქალბატონ ეკატერინეს დაცული ჰქონდა სამეცნიერო დისერტაცია, გახლდათ 50-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი.

რაოდენ ძნელიც და მოუცლელი არ უნდა ყოფილიყო ცნობილი ქალი ქირურგისთვის ყოველდღიური ცხოვრება, მან შექმნა არაჩვეულებრივი ოჯახი, აღზარდა ღირსეული შვილები, შვილიშვილები და შვილთაშვილები.

იგი განერიდა წუთისოფელს 100 წლის ასაკში, თუმცა ბოლომდე შეინარჩუნა ნათელი გონება, სალი აზროვნება და განსჯის უნარი. უკეთესი სამყაროსაკენ მას მიაცილებდა მადლიერ ადამიანთა გულწრფელი ცრემლები. იშვიათად არგუნებს განგება ადამიანს, ასეთ ხანგრძლივ და ნაყოფიერ ცხოვრებას. ქალბატონი ეკატერინე ჰუმანურობის, პატრიოტიზმის, პროფესიონალიზმის და ბოლოს, სამშობლოს წინაშე ვალმობდილობის ნათელი მაგალითია.

ნათელი ქალბატონი ეკატერინე ამირბეგოვას ხსოვნას, რომლის სახელი დაუფიქსარი იქნება ქართულ ძვალ-სახსართა ქირურგიის ისტორიაში.

სურათი 2. ქალბატონი ეკატერინე და მისი კოლეგები შეხვევაზე